

J. RAČIĆ, Pont des Arts. Zagreb, Moderna galerija

Jakovsky. Un paysagiste angélique (katalog), Pariz 1965. — I. Zidić, Riječ o stražaru zore, Telegram, 3. III. 1967. — A. Bosquet, Les Paradis de Rabuzin, Cornbat (Pariz), 15. XI. 1967. — B. Kelemen, Naivno slikarstvo Jugoslavije, Zagreb 1969. — G. Ungaretti i C. Zavattini, I grandi naifs jugoslavi (katalog), Rim 1970. — Z. Rus, Iz svjetlosti sfera, Kolo, 1970. 9. — O. Bihalji-Merin, Naivni umjetnici svijeta, Zagreb 1972. — B. Kelemen, Ivan Rabuzin (katalog), Bratislava 1972. — R. Carrieri, Rabuzin, Milano 1973. — V. Maleković, Ivan Rabuzin, Novara 1976. — A. Jakovsky, Bildkunst der XX Jahrhundert-Naive Malerei, Basel 1976. — G. Vigorelli, Il Paradiso di Rabuzin, Milano 1976. — V. Crnković, Gaži, Kovačić, Rabuzin, Trst 1977. — T. Šola, Ivan Rabuzin (katalog), Zagreb 1981. — J. Depolo, Ivan Rabuzin, Oko, 5. III. 1981. — I. Sedej, Ivan Rabuzin, Minneapolis 1982. — R. Putar, Pola vijeka Ivana Rabuzina (katalog), Varaždin 1985. — B. Gagro, Klasik moderne umjetnosti, Vjesnik, 21. IX. 1985. — V. Crnković, Ivan Rabuzin — crteži, Zagreb 1986. — Rabuzin o svojem životu i djelu (zbornik studija, eseja, kritika, prikaza i intervjua, priredio V. Crnković), Zagreb 1992. — J. Depolo, Ivan Rabuzin (katalog), Zagreb 1992.

RAČIĆ, Josip, slikar (Zagreb, 18. III. 1885 – Pariz, 19. VI. 1908). Polazio je pučku školu u Zagrebu (1892-96), gdje mu je nastavnik crtanja bio O. Iveković, te gimnaziju (1896-99), na kojoj s uspjehom završava samo dva razreda; 8. X. 1899. počinje naukovanje u litografskoj radionici V. Rožankowskoga u Zagrebu, a litografski zanat završava 1903. Prema sjećanju slikara M. Krušlina, R. te godine polazi tečaj slikanja i risanja koji vode B. Čikoš-Sesija i M. Cl. Crnčić. Poč. 1904. zapošljava se kod litografa V. Zlamala u Zagrebu, nastupa u amaterskim kazališnim predstavama i surađuje u časopisu »Satir«. U proljeće iste godine odlazi u Beč, a odatle putuje u München, gdje ulazi u školu A. Ažbèa. Da bi zaradio za život, bavi se satiričnom i reproduktivnom grafikom. God. 1905. odlazi u Berlin gdje se zapošljava u litografskome zavodu za reprodukcije R. Bong. Potkraj ljeta iste godine vraća se u München, polaže prijemni ispit i upisuje se u crtačku školu Akademije likovnih umjetnosti. Traži stipendiju od hrv. vlade u Zagrebu, ali je odbijen. U crtačkoj klasi 1905/06. nastavnici su mu Johann i Ludwig Herterich a potom Hugo von Habermann.

U vrijeme Račićeva dolaska u München bavarska je metropola jedno od najživljih lik. središta Europe, gdje tada usporedno traju realizam, post-impresionizam, simbolizam i Jugendstil. Osim općih kulturnih uvjeta na izgradnju Račićeve umj. osobnosti djeluje i školovanje, ponajprije u priv. tečaju A. Ažbėa, koji u nastavi osobito naglašava »načelo kugle« i »kristalizaciju boje«. Na osnovici tih poučaka R. već u Ažbėovu ateljeu stvara lik. sintezu koja se odlikuje čvrstom arhitektonikom predmeta i naglašenom voluminoznošću oblika. Upoznat s najvažnijim strujama

J. RAČIĆ, Majka i dijete. Zagreb, Moderna galerija

